

Čudná veverička

V jednu krásnu nedeľu usporiadali Winxy piknik v Temnolese na brehu Slniečného jazera, aby aspoň chvíľku strávili so svojimi chlapcami Špecialistami. Deň sa niesol v znamení zábavy, smiechu, kúpania v jazere a čarovného voľbalu.

Slnko už takmer zapadalo, keď sa skupina priateľov rozhodla vrátiť. Či lepšie povedané, keď Flora, ktorá bola najrozumnejšia, upozornila ostatných, že sa zvečerieva a už by sa mali vrá-

tiť domov. Hovorilo sa, že za mesačného svitu vychádzajú z lesa čudesné tvory.

„Dobre, ešte dvakrát si hodíme a ideme!“ sľúbil Riven, ktorý hral volejbal s Múzou. Napriahol sa a prudko zaservoval na náprotivnú stranu.

„To neplatí!“ vykričkla hudobná víla. „Nedávala som pozor! Chcem odvetu!“

„Keby bolo na nich,“ pomyslela si Flora, „pokojne by pozvali všetky lesné príšery na polnočný piknik.“ Pustila sa upratovať zvyšky. Chcela požiadať o pomoc Heliu, no ten čosi sústredene kreslil uhlíkom a víla sa rozhodla, že ho nebude vyrušovať.

Flora poskladala obrus a už-už chcela zavolať priateľov druhý raz, keď čosi upútalo jej pozornosť. Na kraji lesa sa hýbal nejaký krík.

Opatrne sa k nemu priblížila. Konáre kríka sa energicky triasli, čosi sa pohybovalo v ňom. Odrazu to v kríku zapišťalo.

Flora sa zachvela a zadržala výkrik. Už bola celkom blízko. Bola vystrašená, no zároveň zvedavá, čo alebo kto to pišťal. Sklonila sa, privrela oči a zahľadela sa medzi konáre.

Pri koreňoch kríka sa krčilo drobné zvláštne zvieratko. Trochu sa podobalo na veveričku, no malo kožušinu zelenej farby a na chrbte dve maličké krídelká, ako všetky čarodejné zvieratká v Magixe.

„Ahoj, drobček,“ pozdravila ho Flora. „To ty si pred chvíľkou zapišťal?“

Veverička zasa odpovedala zapišťaním... a zmenila farbu kožušiny zo zelenej na hnedú.

Flora sa zachvela od prekvapenia. „No pozrimeže!“ zvolala. „Ako šikovne vieš meniť farby! Pre teba musí byť úplná hračka schovať sa v lese.“

Zvieratko zapišťalo dva razy. Prvý raz sa zmenilo na zlatožlté a druhý raz na červené ako jesenné lístie. Flora sa naklonila, aby si ho mohla lepšie poprezerieť.

Bol to len okamih: veverička vyskočila, odtrhla Flore z krku prívesok v tvare kvetu, ktorý jej venoval Helia, a zmizla v lese so šperkom pevne zovretým medzi zúbkami.

„Hej, ty, vráť sa!“ vykričla Flora, no pochopiteľne, úplne zbytočne. Veverička ušla do lesa a celkom iste sa nevráti len preto, že ona na ňu kričí. Ostatné Winxy a Špecialisti boli zau-

jatí hrou, a navyše aj pridáľeko na to, aby ich požiadala o pomoc. Flore nezostávalo nič iné, len zvieratko prenasledovať, skôr než jej zmizne z očí.

Víla sa rozbehla do lesa. Bežiac okolo seba rozsievala čarodejné formulky, aby si pred sebou vyčistila cestu. Konáre aj korene sa jej poslušne uhýbali a listy jej naznačovali smer, ktorým má utekať, no zvláštny mnohofarebný tvorček bol oveľa rýchlejší než ona.

Flora prenasledovala malú zlodejku šperkov a odrazu sa ocitla na čistine uprostred lesa.

Prívesok v tvare kvetu bol prvý darček, ktorý Flora dostala od Heliu a bol pre ňu ten najvzácnejší.

